

LUBOMÍR STANČEK

Rozjímanie nad
Božím slovom

Lubomír Stanček - Rozjímanie nad Božím slovom

Rímskokatolícka Cyrilometodská bohoslovecká fakulta
Teologický inštitút
Spišská Kapitula - Spišské Podhradie

Rozjímanie nad Božím slovom

Body na rozjímanie

Pre 3.ročník

1994/1995

Byť veľkým.

Človek často premýšľa a rozpráva o moci, sláve...
"Učeníkov napadla myšlienka, kto z nich je väčší" (Lk 9,46).
Boh prijal z lásky prirodzenosť človeka. Stal sa podobný
ľuďom okrem hriechu. Najväčší, najsvätejší, najdokonalejší nám
dáva príklad svojim životom a učením: "Kto prijme toto dieťa
v mojom mene, mňa prijíma" (Lk 9,48).

Bojíme sa byť dieťaťom. Chceme niečo znamenať. Požiadavka
pre nás od Ježiša je iná. Praje si našu závislosť na ňom.
Láska k Bohu sa dokazuje našou bezhraničnou dôverou v Boha.

Väčší v očiach Ježiša je ten, kto má čisté srdce dieťaťa
a koná všetko vedome a slobodne ako dospelý. Kto na prvé
miesto stavia Boha so všetkým čo žiada a keď to aj zachováva,
ten je veľký pred Bohom i pred ľuďmi.

Predsavzatie: Ako sa chcem stať v očiach Boha veľkým?

Nový začiatok.

Kto chce niečo dokázať, má sa naučiť znova začínať.

"Ježiš poslal pred sebou poslov" (Lk 9,52).

Boh v Božom Synovi je nový začiatok pre človeka. Ako
Učiteľ vyvolí si spolupracovníkov. Posiela ich ako poslov.
Samaritáni ich neprijali. Jakub a Ján chcú ich potrestať.
Ježiš je iného názoru. Karhá nie Samaritánov, ale unáhlených
učeníkov.

Kde ostali plány a predsavzatia zo začiatku prázdnin? Bol
som unáhlený? Nerozvážny? Poprosím Ježiša o odpustenie.

Tento nový začiatok pre mňa budúceho posla - kňaza je čas
dokázať, čo chcem a pre koho. Cítim a uvedomujem si, že začína
nový dar milosti. Netúžim po Ježišom pokarhaní. Poznám, kde
mám rezervu. V čom a ako chcem už dnes začať.

Predsavzatie: Rozhodnem sa pre nový začiatok v jednej veci.

Veľkosť povolania.

Svet si cení a váži hmotné a duchovné hodnoty. A čo ja?

Mne je adresované: "Kto položil ruku na pluh a naspäť sa obzerá, nehodí sa pre Božie kráľovstvo" (Lk 9,62).

Ježiš vždy plní vôľu Otca. Od jaslí po kríž sledujeme veľkosť Jeho poslania. On pozval aj mňa: "Pod' za mnou."

Moje povolanie má čas dozrievania, objavovania a rastu. Nie je to zbytočný čas. Nesmiem si dovoliť klamať Boha a seba. Aj keď ešte nemám sľubné záväzky, už to, že som tu, je veľká vec. Mám v tichu i v spoločensťve poznávať svoj životný cieľ.

Je správne, keď sa usilujem v mysli i srdci už dnes, znova a znova pochopiť veľkosť svojho povolania. Je to vec, ktorá sa mi stane náplňou pre môj životný prejav.

Predsavzatie: Ako konkrétne odpoviem na slová: "Pod' za mnou!"

Štvrtok Sviatok archanjelov 29.IX. Jn 1,47-51 LS 94 SK - 3.r.

Boh má pozná.

Ako zaujímavo sa zrodilo moje povolanie. Kde, kedy a ako? S Natanaelom sa pýtam: "Odkiaľ ma poznáš?" (Jn 1,48).

Boh je Vševediaci. Od večnosti vie o mne všetko. Z mnohých si vybral práve mňa. Mne adresuje: "Uvidíš väčšie veci."

Ja sám seba nepoznávam. Viem čo už bolo a ako to dopadlo. Čo teraz prežívam a ako? Bohu to nie je neznáme. Boh vie aj to, čo neviem ja, čo bude. Ježiš mi dôveruje. Praje si, aby som sa naučil sám seba ešte viac poznať. Budem to potrebovať. Boh má pozná, vie o mne všetko a veľmi ma miluje. Skôr ako poviem pred svätiteľom svoje "áno", chcem viac poznať seba. Využijem čas, aby som bol účastný na slovách: "Uvidíš väčšie veci." Chcem tak predísť prípadnej svojej zrade povolania. Keď budem poznať viac seba, budem môcť viac poznať i Boha.

Predsavzatie: Čo urobím, aby som sa lepšie poznal?

Piatok 26. týždňa Lk 10,13-16

LS 94 SK - 3.r.

Beda, kto pohŕda.

Spomeňme si na bolesť v srdci, keď niekto nami pohrdol. "Kto vás počúva, mňa počúva, a kto vami pohŕda, mnou pohŕda. Kto však pohŕda mnou, pohŕda tým, ktorý ma poslal" (Lk 10,16). Pohrdnúť Bohom, a tým čo patrí Bohu, bude spravodlivo potrestané. Je to prejav pýchy, a pýchu Boh trestá. Kafarnaum je dnes mŕtvym mestom. Vyvyšovali sa podobne ako Korozain a Betsaida.

Nikým nesmieme pohŕdať. S hriechom nesmiem súhlasiť, ale nad nikoho sa nesmieme vyvyšovať, pýšiť, nadradovať a nikoho podceňovať. Keď s tebou niekto takto zaobchádza, neopätuj, a tak nájdeš milosť v očiach Majstra. Nauč sa prijímať pohŕdania a zostať pokojný. Zabudni opätovať svojim zlom pohŕdania.

Budúci kňaz je už budúci *alter Christus*. Nebojím sa pohrdnutia. Chcem nasledovať Krista.

Predsavzatie: V čom bude radikálny postoj k pohŕdaniu a pýche.

Utorok 27. týždňa Lk 10,38-42

LS 94 SK - 3.r.

Lepší podiel.

Ako ma dokázalo posilniť milé slovo a uznanie od človeka, ktorý niečo znamená.

"Mária si zvolila lepší podiel" (Lk 10,42).

Na Lazarových sestrách vidíme hodnotu Božieho slova. Marta nerobí nič zlé, a predsa "Mária si zvolila lepší podiel". Boh si praje, aby sme Jeho slovu venovali úctu a pozornosť.

Aký je môj vzťah k Božiemu slovu v skriptúre, homílii, prednáškach, pri osobnom rozhovore a tiež písaní listov? Budúci kňaz si má zamilovať "lepší podiel". Je čas naučiť sa čítať, počúvať, rozprávať a rozmýšľať o Božom slove. Žiť Božie slovo. "Kto nepozná Písmo, nepozná Boha"- sv. Hieronym.

Je to moja povinnosť vybrať si "lepší podiel". Čo najviac času a síl venovať Božiemu slovu.

Predsavzatie: Čo urobím dnes pre "lepší podiel" u seba?

Učiť sa modliť.

Stalo sa ti, že si sa nedokázal, nemohol, nevedel modliť?
Pros s učeníkmi: "Pane, nauč nás modliť sa" (Lk 11,1).

Ježiš nikdy neprestal sa rozprávať s Otcom. Vždy a všade plní vôľu Otca. Nemôže odmietnuť prosbu apoštolov, čo je vec Jeho srdca. Učí nás najkrajšiu modlitbu: "Otče náš". Modlitba je rozhovor človeka s Bohom. Je to dýchanie našej duše. Nikdy sa naša duša nenasytí modlitbou. Aj vo večnosti budeme vždy znova a znova rozprávať s Bohom. Už tu je čas naučiť sa prosiť, ďakovať, odprosovať, klaňať sa Bohu. Aký je môj vzťah k modlitbe: strelnej, ruženca, žaltára...? Je správne, keď modlitba tvorí hlavnú a podstatnú časť nášho života. Vedieť v každom stave a čase nadviazať kontakt s Bohom. Bohu sa páčia zopäté ruky. Tým viac budúceho kňaza.

Predsavzatie: V čom v modlitbe vidím možnosť sa zlepšiť?

Naučím sa prosiť.

Aký je môj vzťah k proseniu. Viem poprosiť? Využívam to?
"Nebeský Otec dá Ducha Svätého tým, čo ho prosia" (Lk 11,13).

Ježiš jasne hovorí a dokazuje na príklade, že každý, kto prosí dostane, kto hľadá, nájde a kto klope, tomu otvorí.

Keď predstupujem pred Boha s prosbou, vzbudím si vo svojom srdci cit viery, nádeje a lásky. Chcem len to čo mojej duši má osožiť. Vtedy verím, keď si uvedomujem svoju závislosť na Bohu. Nádej mám v srdci, keď Bohu skladám svoje plány, celý život. A lásku mám v srdci, keď Boha nadovšetko milujem a v Bohu seba a svojho blížneho ako seba samého.

Nie je to len prejav slušnosti, keď viem prosiť a keď to aj robím. Je správne, keď viem prosiť ľudí, ale aj Boha. Počínať si ako suverén, prípadne násilne, nie je správne. Skôr prosiť úprimne, vytrvalo a za všetko byť vďačný.

Predsavzatie: V čom chcem vylepšiť svoj vzťah k prosbám?

Piatok 7.X. Ružencovej P.Márie Lk 1,26-38 LS 94 SK - 3.r.

Pozdrav.

Svoju úctu, lásku, vďaku, pozornosť prejavujeme pozdravom.

Anjel Gabriel to vyjadril slovami: "Zdravas, milosti plná, Pán s tebou" (Lk 1,28).

Pozdravom sa začal kontakt neba so zemou. Boh cez anjela oslovuje človeka menom Mária. Pozdrav obsahuje túžbu Boha po človeku. Boh chce pretrhnutý kontakt spôsobený hriechom človeka, odstrániť za pomoci človeka. Panna Mária vedome a dobrovoľne odpovedá: "Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova."

Pozdraviť a odzdraviť je nielen slušnosť, ale taktiež potrebný komunikačný prostriedok. Pozdravom sa medzi nami budujú mosty, skvalitňujú vzťahy, upevňujú priateľstvá, šíri pocit spolupatričnosti. Pozdravom môže byť kývnutie hlavou, úsmev, list, návšteva a najčastejšie pár slov, jedná veta.

Je správne, keď využívame na správnom mieste pozdrav spoločenský i kresťanský.

Predsavzatie: Čo podniknem v oblasti pozdravu?

Sobota 27. týždňa Lk 11,27-28 LS 94 SK - 3.r.

Nositeľ Božieho slova.

Ludia majú veľkú úctu k duchovnému stavu aj k bohoslovcovi.

Sú toho presvedčenia, že sme: "...tí, čo počúvajú Božie slovo a zachovávajú ho" (Lk 11,28).

Žena prejavuje veľkú sympatiu s Matkou Pána Ježiša, keď ju nazýva "šťastnou", pretože dala život Ježišovi. Šťastnými nás chce mať Ježiš, keď my prijímame a žijeme Božie slovo.

Vedomý súhlas a častý kontakt s Božím slovom podľa slov Pána Ježiša, nás môže urobiť šťastnými. Kto žije Božie slovo, ten vie prijať bolesť, utrpenie, ťažkosti a všetko čo nám dáva Boh. Božie slovo je liek, prevencia a tiež zdroj milosti.

Ako pristupujem k Božiemu slovu? Nebude na škodu zistiť kvalitu svojho vzťahu k Božiemu slovu.

Predsavzatie: Čo urobím, aby sa na mne splnili slová Ježiša?

Čisté vnútro.

Si citlivý na špinu? Čo ťa viac trápi špina tela či duše? "Farizej sa divil, keď zbadal, že si Ježiš pred jedným neumyl ruky" (Lk 11,38).

Ježiš prišiel spasit' všetkých ľudí. Nejde mu len o vonkajší prejav viery, ale najmä o vnútro, o stav duše ľudí. Preto výčitka farizejom, že sa starajú len o vonkajšok, ale zabúdajú na svoje vnútro, ktoré je plné hriechu a zloby.

U Boha rozhoduje vnútorný vzťah k Bohu. Žiada od nás čisté svedomie, stav priateľstva, našu bezhriešnosť, ale aj tento vnútorný prejav viditeľným spôsobom v slovách a skutkoch. Je potrebné často kontrolovať stav svojho vnútra. Preto využívam skúsenosť Cirkvi v oblasti partikulárneho spytovania svedomia, večernej rekapitulácie dňa, vyznaniu pred svätou omšou a príprave na sviatosť zmierenia.

Predsavzatie: V čom mám ešte rezervu? Čo podniknem?

Pretváarka.

Ako si reagoval na tvrdé napomenutie? Nespoznal si svoju pretváarku? Zaútočil si aj ty, alebo prijal si to ako dar?

Ježiš trikrát farizejom povie "beda" a oni odpovedajú: "Učiteľ, keď takto hovoríš, aj nás urážaš" (Lk 11,45). Spoločenská trieda farizejov nevymrela. Nič na pohľad nerobia zlé. Plnia si desiatky, navštevujú chrám, stačí im to, čo uznávajú za dobré oni. Ježiš chce viac. Aby toto všetko robili zo srdcom upriameným na Boha, a nie na seba. Sme vystavení pokušeniu robiť sa lepšími, ale skutočne sme horší. Je na mieste si pripomenúť, že máme bojovať proti pretváрке už sami a najmä sa neuraziť, keď nám to pripomenú. Kto chce obstáť pred Bohom, nie je priateľ pretváarki. Uvažujem o poznámke priateľa, spovedníka, profesora...?

Predsavzatie: Som spokojný? Čo to asi znamená?

Štvrtok 28. týždňa Lk 11,47-57

LS 94 SK - 3.r.

Pomsta.

Máš niekoho s kým sa nerozprávaš, nechceš stretnúť len preto, že ťa napomenul, upozornil, pred niečím vystríhal?

Takto sa správali voči Ježišovi: "Strojili mu úklady a striehli, aby niečo ulovili z jeho úst" (Lk 11,54). Lásku Ježiš neprejavuje len v milých slovách. Keď to nejde ináč, tak použije tvrdších slov. To neznesie pýcha. Pomsta je slúžka pýchy. A nie je sama. Slúžia s ňou urážka, zákernosť, sebestvo, krutosť, drzosť, ... Nesmieme podceňiť hriech. Ježiš chce pre nás, aby sme si všimli opak. Zoberme si pre seba proti pýche a jej slúžkam na pomoc pokoru a jej priateľky, vlúdnosť, srdečnosť, odpúšťanie, čistý smiech, úsmev, miernosť... Viac si všímať klady ako zápory. Pokoj srdca je znamením, že patrí Bohu. Udržať si ho je mojou povinnosťou voči Bohu, sebe aj svojmu blížnemu.

Predsavzatie: Raz navždy sa chcem zriecť akejkoľvek pomsty.
Ako?

Piatok 28. týždňa Lk 12,1-7

LS 94 SK - 3.r.

Dôvera v Boha.

Spoznal si, že sa Bohu oplatí dôverovať? Je to veľká vec.

Pripomína nám ju Ježiš: "Nebojte sa, vy ste cennejší ako mnoho vrabcov" (Lk 12,7).

Ježiš mal mnoho nepriateľov. Striehli mu na život. Okolo seba mal aj mnoho úprimných priateľov a obdivovateľov. Na nich tiež útočili Ježišovi nepriatelia. Neboli to len apoštoli, ale aj Lazar i mnohí uzdravení Ježišom. Pripomína im, že majú sa báť Boha uraziť, ktorý jediný môže trestať peklom. Vždy dôverovať Bohu sa vyplatí. Boh vie o všetkom. Nedopustí nás skúšať nad naše sily. Keď dopustí na nás skúšku, ale nás neopustí. Bdie nad tými čo v neho skladajú dôveru. Šikovnosť, nadanie, mladosť a iné prostriedky mám využiť vo svoj prospech a úžitok, ale nesmieme zabúdať na pomoc Boha.

Predsavzatie: Dôverovať už teraz. Ako?

Vyznanie.

Tvoje okolie čaká, že vždy vyznáš svoju vieru a stav.

Ježiš hovorí: "Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi, aj Syn človeka vyzná pred Božími anjelmi. Ale kto mňa zaprie pred ľuďmi, bude zapretý pred Božími anjelmi" (Lk 12,8-9).

Počas celého života Ježiš vyznáva svojho Otca. Verne plní vôľu Otca. Vyzná a nezaprie. Otec miluje Syna v Duchu Svätom.

Od svojich si praje, aby sme ho vo všetkom nasledovali. Aj vtedy, keď pre Jeho meno budeme predvedený pred úrady a vrchnosť. Naša vernosť, naše vyznanie bude korunované úspechom. Cez nás prehovorí Duch Svätý. Keď si toto uvedomujeme, tým viac je správne, keď svojim životom vyznávame svoju spolupatričnosť s Ježišom, Cirkvou, a tiež, že som teológ. To robíme slovom i skutkom.

Predsavzatie: Ako dnes chcem vyznať svoj vzťah k Ježišovi?

Oslovenie k činnej službe.

Máš strach o svoje povolanie? Či to dokážeš? Či nezradiš? Mal si už myšlienku sa vzdať? Odísť?

Ježiš pripomína: "Proste teda Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu! Chodte" (Lk 10,2-3)!

Tieto slová hovorí Boh. Ten, ktorý ťa povolal na svet v tejto dobe a za týchto okolností. Tento Boh ťa dnes tu potrebuje, aby si bol nástrojom v jeho rukách. Ak máš pochybnosti, On sám Ti radí, aby si znova a znova prosil. Aj keď nemáš pochybnosti, modli sa o vzrast svojho povolania a nových povolaní. Svet potrebuje robotníkov na žatvu.

Je mojou povinnosťou v rámci svojich možností, talentu a nadania osloviť svet pre Ježiša.

Dnes je to povinnosť študovať, rozširovať svoje vedomosti, vzrastať v duchovnej zrelosti a dokonalosti.

Predsavzatie: Kde sa môžem viac prejaviť na budúce poslanie?

Múdrost'.

Pripomeňme si, kedy a ako sme sa zachovali ako nemúdry.

Pán povedal: "Kto je teda ten verný a múdry správca, ktorému Pán zverí svoju čelad'?" (Lk 12,42).

Odporúča sa nám čnosť múdrosti. Horlivosť po spáse ma premôcť nedbanlivosť.

Múdrostou sa aj ostatné čnosti stávajú opravdivými čnosťami. Vo veci dokonalosti múdrost' má nezastupiteľný a rozhodujúci význam. Múdrostou sa dostaneme do výšok dokonalosti pomerne za cenu malého napätia síl, kým bez múdrosti nie je čnosť ani dokonalá, ani vytrvalá. Múdrost' je pohotovosť duše vo všetkých okolnostiach života, ľahko a vždy najst', čo je správne a odhodlať sa to uskutočniť. Nie je totožná s učenosťou. Učenosť je vlastnosť prirodzená.

Múdrost' ma učí najprv najst', čo je správne, odhodlať sa to konať a vôľou to uskutočniť. To sa dá len v spojení so starostlivosťou z ktorej vyplýva usilovnosť a bdelosť.

Predsavzatie: Čo urobím s opakom - nedbanlivosťou, lenivosťou a nepozornosťou?

Prostriedky na nadobudnutie múdrosti.

Ján Zlatoústý: "Aký život, také učenie."

Ježiš povedal: "Myslíte si, že som prišiel priniesť pokoj na zem? Nie, hovorím vám, ale rozdelenie" (Lk 12,51).

Múdrost', ako nadprirodzená čnosť, je dar Ducha Svätého a pri jej rozvíjaní musíme spolupracovať. Ako? Odstráňovať hriech, ktorý je najväčšou nerozumnosťou. Kto pácha hriech, nebude múdrom (por. Prís 20,1). Hriech rozdeľuje.

Vinníkom v našich nerozumnosťiach nebýva rozum, ale srdce. Naše zmýšľanie najčastejšie určujú dejiny srdca. Pozor na múdrost' tela (por. Rim 8,6). Pravá múdrost' spolupracuje s pokorou. Naučme sa vypočuť radu a mienku iných.

Múdry nikdy nedá súhlas na hriech.

Predsavzatie: V čom podniknem nápravu?

Spravodlivosť.

Akú máš skúsenosť so spravodlivosťou?

Ježiš hovorí: "Prečo sami od seba neusúdite, čo je spravodlivé?" (Lk 12,57).

Boh často odporúča spravodlivosť, ako súhrn všetkých čností. Alžbeta a Zachariáš: "Obaja boli spravodliví pred Bohom a bezúhonne zachovávali všetky Pánove prikázania ustanovenia" (Lk1,6). Preto nám sa odporúča: "Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť" (Mt6,33). Budú blahoslavení: "Lační a smädní po spravodlivosti"(Mt 5,6).

Sv. Tomáš ju chápe ako pevnú a vytrvalú vôľu, každému dať to, čo mu právom patrí. Spravodlivosť upravuje vzájomné práva a povinnosti blížnych a zaväzuje úmerne a správne rozdať dobrá.

Spravodlivosť zdokonaľuje človeka a na iných blahodárne účinkuje. Táto čnosť nikdy nie je sama. Okolo seba zoskupuje ďalšie, ktoré zdokonaľujú naše vzťahy voči iným.

Predsavzatia: Čo to znamená pre mňa?

Nesúd!

Ublížil ti niekto posúdením? Odsúdením? Chceš to vrátiť?

Ježiš nám pripomína: "Ak sa nebudete kajať, všetci podobne zahyniete" (Lk 13,3).

Na správu o masakre Piláta na Galilejčanoch, ale aj na nešťastie pri páde veže v Siloe, kde zomreli osemnásť, Ježiš poukazuje, aby sme sa naučili nesúdiť blížnych.

Len Bohu patrí súd a ten môže súdiť, komu dal túto moc Boh. "Otec nikoho nesúdi, ale všetok súd odovzdal Synovi" (Jn 5,22). Cirkevný a svetský súd musia poznať dôkladne vec. Kto súdi, musí sa zriecť náruživosti, ktorá ho zaslepuje a znemožňuje vecne súdiť. Spravodlivosť háji česť, dobré meno a priateľstvo. Chráňme sa hrubých posmeškov, ohovárania, osočovania a falošného našepkávania, ako sú neoverené faktá.

Predsavzatie: Čo odpoviem?

Nepodcením!

Aký je môj vzťah k rodičom, predstaveným, priateľom...? Ježiš sa pýta: "Čomu sa podobá Božie kráľovstvo?" (Lk 13,18).

Dáva aj odpoveď, keď hovorí o horčičnom zrníčku a kvase.

Keď budujeme svoj vzťah k Bohu, je potrebné pamätať na malé, nenápadné čnosti, ktoré upravujú náš vzťah voči rodičom a predstaveným. Boh si praje od nás úctu voči nim. Tá sa prejavuje pravdovravnosťou, úprimnosťou a vďačnosťou.

Čnosť úcty k rodičom (pietas), nás zaväzuje chrániť ich dobré meno, neodoprieť im pomoc, keď ju od nás potrebujú. To robíme vtedy, keď si verne plníme povinnosti svojho stavu. To platí aj vo vzťahu k predstavným, ktorí reprezentujú Boha. Je to čnosť úcty (observantia): "Dávajte každému, čo ste dlžní... komu česť, tomu česť" (Rim 13,7).

Nepodcením poslušnosť zo strachu a vypočítavosti.

Predsavzatie: Rozoberiem si vzťah k rodičom a predstaveným.

Vďačnosť.

O čom hovorí moja vďačnosť? Ako sa doteraz prejavovala?

Ježiš ku nám hovorí: "Usilujte sa vojsť tesnou bránou. Mnohí budú chcieť vojsť a nebudú môcť" (Lk 13,24).

Vďačnosť je stála pohotovosť vôle zachovávať si v pamäti dobrodenia a pri danej príležitosti podľa svojich síl za ne sa odmieňať. Dobrodenie je blížnemu preukázaný skutok, ktorý podľa práva nie sme povinní poskytovať. Je to vec srdca.

"Keď povieš o niekom, že je nevďačný, povedal si o ňom všetko zlé," hovorí latinské porekadlo. Je pre nás chvályhodné, keď nezabúdame na dobrodenia, keď sa vieme za ne poďakovať a pri danej príležitosti a podľa možnosti sa odmeniť.

Naša vďačnosť nech je prekypujúca, lebo tým sa dokazuje šlachetnosť srdca.

Predsavzatie: Prehodnotím svoju vďačnosť k dobrodincom...

Štvrtok 30. týždňa Lk 13,31-35

LS 94 SK - 3.r.

Priateľskosť (amicitia).

Kto sú moji priatelia. O čom hovoria moje priateľstvá? Farizeji hovoria Ježišovi: "Odíď odtiaľto, choď preč, lebo Herodes ťa chce zabiť" (Lk 13,31).

Tí, čo striehnu na Ježišové slová, sa tvária ako priatelia.

Priateľský, prívetivý človek dbá o to, aby ušetril iných všetkého, čo je pre nich trápne a urážlivé. Také býva aj to, keď si ich nevšímajú, nimi opovrhujú, nedávajú im náležitú úctu, titul, keď sú nesúcitní, keď im odopierajú obvyklú zdvorilosť a pozornosť. Priateľ dáva pozor, aby tomuto vyhovel. Priateľ sa snaží výrazom tváre, hlasom, chovaním byť prívetivý. Priateľský človek všade podmaňuje. Otvárajú sa mu dvere i srdcia, a preto môže urobiť mnoho dobrého. Taký človek dokáže prekonať od iných chlad i urážky. Je opatrný na lichotenie.

Predsavzatie: Je všetko v poriadku v mojich priateľstvách?

Piatok 30. týždňa Lk 14,1-6

LS 94 SK - 3.r.

Štedrosť (liberalitas).

Kedy, s čím a s kým, si sa naposledy podelil? Ježiš povedal: "Je dovolené v sobotu liečiť, či nie?" (Lk14,3).

Ježiš je plný lásky. Tá sa prejavuje skutkami. Uzdravuje.

Dnešná doba tiež potrebuje často mnohých uzdraviť. Dá sa to aj štedrosťou. Štedrosť je čnosť, ktorá dušu človeka robí ochotnou bližnému dávať vďačne, chytro, viac a hojnejšie, ako to vyžaduje povinnosť alebo potreba, zachovávajúc však aj pri tom zásady zdravého rozumu. Štedrosť sa líši od spravodlivosti tým, že dáva mimo toho a nad to, čo má dať zo záväzku. Tiež od milosrdenstva, ktoré dáva potrebné.

Štedrosť je liek neradodajnosti, lakomstva a skúposti, nemá však nič spoločného s márnotratosťou.

Predsavzatie: Mám sa uzdraviť, a mám tiež pomôcť uzdraviť.

Velkodušnosť.

Ako pracujem na svojom charaktere? Ježiš mi pripomína: "Lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa poníža, bude povýšený" (Lk 14,11). Ježiš v dome farizeja pozoruje správanie prítomných. Koľkým chýba čnosť veľkodušnosti. Velkodušný človek je ponížený a skromný, je si vedomý, že mnoho dostal, ale mnoho sa bude od neho žiadať. Velkodušný človek nemrhá svoje sily na menších hodnotách. Na prvé miesto vo svojom živote kladie Boha. Čo chce Boh, chce aj on. Nehladá pre seba výhody. Vie poctiť svojich blížnych. Velkodušnosť predpokladá a vyžaduje si, aby sme si boli vedomí toho, čo a koľko sme dostali od Boha a dôsledku toho, na čo sme súci, povolani a zaviazaní. Kto je vlastníkom veľkodušnosti, vie sa povzniesť a je pokojný v protivenstvách, zachová si slobodu ducha a vždy pokojne sa správa. Nepri-vlastňuje si čo mu nepatrí.

Predsavzatie: Ako sa prejavuje moja veľkodušnosť?

Radosť.

Čo si predstavuješ pri slovách: "Smutný svätý?"

"Keď Ježiš videl veľké zástupy, vystúpil na vrch. A keď sa posadil, pristúpili k nemu jeho učeníci. Otvoril ústa a učil ich:" (Mt 5,1). Deväťkrát opakuje slovo "blahoslavení". Deväťkrát hovorí o zvláštnej radosi a šťastí. Ježiš prednáša svoju programovú reč, ktorá hovorí o tých, ktorí budú šťastní. Ježiš pri plnení našich povinnosti si praje našu radosť. Kto koná veci a prežíva udalosti s radosným srdcom voči Bohu, stáva sa pre mnohých vzpruhou na ceste k Bohu. Je potrebné si osvojiť veselosť ako čnosť. Čiže slušné a dovolené správanie bez výstrednosti. Sv. František Assiský svojím spevom; sv. Filip z Néry svojimi žartmi; sv. Karol Boromejský svojou hrou - biliardom; sv. Don Bosco svojimi artistickými kúskami a iní rozdávali radosť.

Predsavzatie: Ako žijem svoju radosť? Čím sa prejavuje? Prečo?

Nezomreli, nezomriem.

Predstavil si si už svoju smrť, odchod z tohto sveta?

Ježiš hovorí: "Nech sa vám srdce nevzrušuje!" (Jn 14,1).

Ježiš poodhaľuje závoj, ktorý zakrýva udalosti a miesta, odkiaľ ešte sa nikto nevrátil. Učí, že prirodzená smrť nie je náš definitívny koniec. Sám sa nám ponúka ako prievodca životom tu na zemi, ako najväčšia hodnota na svete a ako istá realita večného šťastia, keď splníme Jeho slová.

Naša smrť, náš odchod z tohto sveta sa musí pre nás stať realitou každodenného života. Bez strachu, hoci s bázňou prijať tento najväčší moment života. Zomrieme, a predsa budeme žiť.

V akom stave, to je náplň života. Vedome a slobodne sa preň rozhodneme. Vo svojej viere nestrácame kontakt s tými čo nás predišli do večnosti. Čo sú oni dnes, to budeme my. Čo sme my, boli oni.

Predsavzatie: Naučím sa zomrieť s Bohom.

Radosť nad hrobom.

Predstavme si, že stojíme nad hrobom viery žijúceho človeka.

Ježiš povedal: "Radovať sa budú Boží anjeli z jedného hriešnika, čo robí pokánie" (Lk 15,10).

Podobenstvami o jednej zablúdenej ovečke a jednej stratenej drachme Ježiš predstavuje radosť nad človekom, ktorý vedome a dobrovoľne robil pokánie za svoje hriechy.

Naučiť sa s radosťou a zodpovedne robiť pokánie najmä za svoje hriechy, ale vedieť odprosovať aj za hriechy iných. Hriech je večná smrť. Pokánie je nádej na radostné stretnutie s Bohom vo večnosti.

Radostné pokánie, je prejav viery, nádeje a lásky voči Bohu, keď sa zriekame znova a znova hriechu a za hriechy, ktoré sme spáchali, prijímame očistec už na zemi.

Predsavzatie: Ako najplnšie prežijem pokánie za duše zomrelých?

Náruživosti.

Uvedomuješ si, ako potrebujú duše v očistci tvoju pomoc? Správca dostal príkaz: "Vyďaj počet zo svojho správcovstva" (Lk 16,2).

Ten si počína prezieravo, hoci nie zo svojho rozdáva a robí si priateľov z mamony.

Ježiš pochválil nepoctivého správcu, že si opatrne počínal a pouča nás, aby sme sa stali aj my chytrí. Náruživost nechápme mylne. Môžeme ju odvodiť od pudu sebazáchovy, sebalásky a hlavnou náruživosťou je láska. Je na nás, aby sme správne riadili svoje túžby a radosti. A na druhej strane dávať pozor na zmysly a fantáziu, aby nás neovládali strach, nenávisť, zármutok a bolesť. Mnohým dušiam v očistci môžeme pomôcť skutkami nádeje a odvahy. Je potrebné náruživost kontrolovať rozumom a slobodnou vôľou.

Predsavzatie: Byť synom svetla, ktorý pomôže dušiam v očistci.

Nepodceniť náruživost.

Nakoľko poznám svoje reakcie, návyky, sklony...?

Ježiš hovorí: "Kto je verný v maličkostiach, je verný aj vo veľkom" (Lk 16,10).

To platí aj opačne. Tak nemožno slúžiť dvom pánom, a teda nemôžeme slúžiť aj Bohu aj mamone. Náruživosti majú veľký význam v našom duchovnom živote, lebo znamenajú veľkú moc k dobrému, rovnako ako ku zlému. Môžu nás vohnať do pádu, ale môžu byť aj vzpruhou čnosti. Hovorí sa, "že náruživosti sú zlými radcami, ale aj mocnými pomocníkmi". Je správne, že náruživosti viem spútať a využiť ich obratnou a silnou rukou k šlachetným cieľom práve tak, ako skrotíme vodné toky v náš prospech. Sebaovládaním môžeme pomôcť dušiam v očistci i sebe.

Predsavzatie: Boh pozná moje možnosti. Čo podniknem?

Ovládať náruživosť.

Nepatíš medzi tých, čo sa rýchlo náruživostiam poddajú?

Ježiš hovorí: "Urobte všetko, čo sa vám prikázalo, povedzte: Neužitoční sluhovia sme; urobili sme, čo sme boli povinní urobiť" (Lk 17,10).

Sluha najprv poslúži pánovi, až potom sa postará o seba.

Nad svojou prirodzenosťou, ktorej sme vlastníkami, máme bdiieť. Často odvráťme svoju pozornosť od náruživosti a zbavíme ich toho, čo ich živí a popudzuje. Skôr sa utíšia a uspokoja. Keď im vytýčime dobrý cieľ, stanú sa spojencami pri našich veľkých úlohách.

Nejedná duša v očistci trpí, že podcenila úctu k Božskému Srdcu. Táto úcta dokáže ovládať náruživosť a náruživosť, ktorá je často ničivá, mnoho pomôže pri získaní svätosti života. Dnes rozumom a vôľou môžeme pomôcť duším v očistci i sebe.

Predsavzatie: Môžem sa zriecť bezohľadnosti, despotizmu...

Túžba.

Po čom túžim najčastejšie? Po čom túžim dnes?

Malomocní volajú: "Ježišu, zmiluj sa nad nami!" (Lk 17,13).

Túžili po očistení desiati. Desiatich Ježiš uzdravil. Len jednému mohol povedať: "Tvoja viera ťa zachránila" (Lk 17,19).

Sv. František Saleský povedal: "Ja si na tomto svete žiadam málo a i to nie veľmi." Usporiadanie túžob je našou prvoradou úlohou, nakoľko tieto sú hýbateľmi všetkých našich skutkov života. Aké je to, čo miluješ, po čom vedome túžiš, taký si! Bdejme, aby naše túžby boli na našu spásu. Radšej skôr odvrátiť pozornosť a odvieť pozornosť inde. Pripomeňme si čo hovorí sv. Augustín: "Vzrast lásky, znamená umenšenie žiadostivosti. Neskrotné, nie prirodzené, túžby páchnu a sú nenásytné. Pozor na márnosť. Oživuj vieru.

Predsavzatie: Čo moja túžba pomôcť duším v očistci?

Napredovať v dokonalosti.

V čom vynikáš? V čom si na tom lepšie ako tí okolo? Ježiš hovorí: "Božie kráľovstvo príde nepozorovane"(Lk 17,20).

Nedať sa zviest', oklamať nikým, ničím a už nie sebou. Prísť k Bohu vyžaduje prácu na sebe, túžbu nadovšetko milovať Boha v tichu a nenápadne, dovoliť a umožniť Bohu v nás rásť. Cieľom všetkého snaženia je Boh. Predpokladom k tomu je žiť v milosti posväcujúcej. Napredovať v dokonalosti znamená byť otvorený pre stupňujúcu milosť posväcujúcu. Uvedomujem si, že na moje napredovanie pôsobí milosť Božia a moje spoluúčinkovanie záslužnými skutkami? Chcem byť preto otvorený Bohu?

Všetko v čom som dobrý, lepší od iných, je oslovenie ešte viac napredovať v dokonalosti.

Predsavzatie: Viem v čom chcem napredovať a ako?

Zásluha.

Urobil si včera tri dobré skutky? Ktoré? Prečo?

Ježiš hovorí: "Kto sa bude usilovať zachrániť si život, stratí ho, a kto ho stratí, získa ho" (Lk 17,33).

Zásluha je z nášho hľadiska taký dobrý skutok, ktorý zväčšuje milosť posväcujúcu a stupňuje večnú blaženosť. Na to, aby sme si mohli získať zásluhy, je potrebné: byť v stave milosti posväcujúcej, keď konáme skutok. Veľkosť, stupeň posväcujúcej milosti vplýva na veľkosť konaného skutku. Skutok, ktorý konáme z nadprirodzenej milosti ako z princípu, má byť mravne dobrý, totiž smeruje ku konečnému cieľu. Chápem, že čím viac je dobrý skutok čistejší a vedome obrátený k Bohu, ktorý je môj konečný cieľ, tým je hodnota skutku väčšia a záslužnejšia.

Predsavzatie: Pripomeniem si význam čistoty vnútra pri činoch.

Stupňovanie zásluh.

Ako sa správam, zmýšlam, postupujem, keď sa objavia ťažkosti?

"Ježiš v podobenstve povedal učeníkom, že sa treba stále modliť a neochabnúť"(Lk 18,1). Vdova presvedčila sudcu svojou prosbou. Treba sa cvičiť premôcť každú ťažkosť. Necvičenosť našej vôl nás okráda. Sebapremoženie značne pomáha stupňovať zásluhu dobrého skutku a cvičenia sa v čnosti. Vtedy chápeme, že dosiahneme toľko úspechu nakoľko sa premôžeme. Všímaj si pomáhajúce milosti, ktoré v nás budia a sprevádzajú dobré skutky, sú mocnými činiteľmi zásluh. Pri prijímaní sviatostí uvedomuj si ich účinok na milosť posväcujúcu. Majú vplyv na stupňovanie zásluh.

Nedará sa ti? Neklesaj na duchu. Viac využi to čo máš.

Predsavzatie: Jeden deň bez stupňovania zásluh je strata.

Byť pohotový.

Aké sú moje reakcie čo do pohotovosti? Správne? Prečo?

Zachej: "Pane, polovicu svojho majetku dám chudobným a ak som voľakoho oklamal, vrátim štvornásobne" (Lk 19,8).

Najprv vyšiel zo zvedavosti na figovník a potom delí majetok.

Nie je zanedbateľné cvičenie v pohotovosti pri konaní dobrých skutkov. Skúsenosť dokazuje, že častejšie opakované, navyknuté skutky spôsobia v človeku istú náklonnosť, ľahkosť, ochotu, teda pohotovosť pre skutky. Nadobudnutú pohotovosť na dobré voláme čnosťou. Získaná čnosť pohotovosti má vzrastať, a nie sa strácať. Nadobudnúť takú pohotovosť k dobrému, že pri prvom impulze a príležitosti nezaváham.

Byť pohotovým ako čnosť je ťažko a pomaly vidieť pokrok. Nenaučíš sa za deň cudziu reč, ovládať hudobný nástroj. Inšpirácia pomáha. Byť pohotový je veľký prínos pre každého.

Predsavzatie: Zachej splnil očakávanie Ježiša. A čo ja?

Pohotovosť je dar.

Ako rozvíjam svoj talent, nadanie, schopnosti...? Ježiš hovorí: "Každému, kto má, ešte sa pridá, ale kto nemá, tomu sa vezme aj to, čo má" (Lk 19,26).

Za využitie alebo nevyužitie darov od Boha čaká odmena a trest. Pred Ježišom budeme skladať vyúčtovanie. Učenie Cirkvi hovorí, že dostávame aj nadprirodzenú schopnosť, pohotovosť na nadprirodzené, záslužné úkony božských čností - viery, nádeje a lásky. Tak isto aj pre úkony mravných čností. Pohotovosť úmerne vzrastá s milosťou posväcujúcou a s ňou aj zaniká. V stave smrteľného hriechu si nemôžeme získať zásluhu. Keď sa ocitneme už v ťažkom hriechu, aspoň si v sebe, čo najskôr, vzbudíme nadprirodzenú vieru a nádej, a tým sa pripravme na ospravedlnenie.

Je správne, keď si pripomínam dary, ktoré mi dáva Boh bez môjho pričinenia, a vtedy viac si ich chránim a cením.

Predsavzatie: Čo urobím, aby ma Boh odmenil za Jeho dary?

Čo znižuje zásluhu?

O čom hovorí moja sviatosť zmierenia? Počet a veľkosť hriechov? "Keď sa Ježiš priblížil k Jeruzalemu a zazrel mesto, plakal" (Lk 19,41). Hriech ničí a znižuje naše zásluhy. Ježiš plače. Boh vo svojej nekonečnej добрote to zariadil tak, že hoci milosť posväcujúcu ťažkým hriechom strácame, ale všednými hriechmi ju znižovať nemôžeme. Tie však zoslabujú našu nadobudnutú pohotovosť na premáhanie pokušení a týmto pripravujú na katastrofu, na smrteľný hriech, na stratu milosti posväcujúcej. Osobitným skutkom božieho milosrdenstva je aj to, že kým smrteľné hriechy, keď sú odpustené, sú zničené navždy a ožiť nemôžu, ale stratenú milosť posväcujúcu s vliatymi schopnosťami dostaneme nazad v tom istom stupni, ako sme ju mali pred pádom. To je mienka Cirkvi, nie však dogma.

Predsavzatie: Rozhodný útok proti hriechom. Ako?

Neoberajme sa o zásluhu.

O čom hovorí moje správanie, držanie tela, reakcie v kaplnke?

"Môj dom bude domom modlitby" (Lk 19,46).

Nezriadené správanie Ježiš trestá. Kto si volí v nezriadenosti namiesto väčšieho dobrého skutku menší, napríklad namiesto celého ruženca, hoci má čas, pomodlí sa len desiatok, iste dostane menšiu odmenu. Aj tento skutok je dokonalý a je nezmenšená jeho záslužnosť úmerná k vykonanému skutku. Keby sme však len preto sa pomodlili desiatok, a nie celý ruženec, aby nás nepokladali za pobožných, teda bojíme sa výsmechu, takýto falošný stud zoslabil by silu a dobrotu našej modlitby. Mať čistú lásku k Bohu v dobrých skutkoch je veľká vec. I naďalej chceme dokazovať lásku Bohu aj skutkami.

Predsavzatie: Čo budem robiť, bude to len z lásky k Bohu.

Dobrý úmysel.

Je Boh spokojný s mojimi úmyslami?

"Boh nie je Bohom mŕtvych, ale živých, lebo preňho žijú všetci" (Lk 20,38).

Na učenie saducejov, ktorí popierajú vzkriesenie a ktorí Ježišovi predložili prípad jednej ženy, ktorá mala sedem mužov, Ježiš poukazuje ako na nesprávne. Duchovní učitelia zdôrazňujú často si vzbudzovať dobrý úmysel a obnovovať ho je veľmi užitočné. Kto koná vždy s dobrým úmyslom, koná obozretnejšie, intenzívnejšie, bezchybnejšie, teda dokonalejšie a nadobúda si preto väčšiu zásluhu. Bolo by však prehnané tvrdiť, že bez tohto výslovného dobrého úmyslu strácal by dobrý skutok zo svojej záslužnosti.

Je správne, že nezabúdame na dobrý úmysel.

Predsavzatie: Častejšie si vzbudím dobrý úmysel.

Milosť pomáhajúca ako znamenie.

Akú hodnotu majú moje myšlienky, slová a skutky?

Ježiš hovorí: "Dávajte pozor, aby vás nezviedli" (Lk 21,8). Tak ako sa končí cirkevný rok, skončí sa aj náš život. Aby sme obstáli, čo najlepšie pred Bohom, je potrebné využiť čo najviac milosť pomáhajúcu. Vonkajšia sa prejavuje činmi viery, ako je modlitba, úcta k predstaveným, atď; to všetko môže byť mocným prostriedkom na polepšenie nášho života. Milosť vnútorná - sú to naše vlastné myšlienky, hnutia darované Bohu. Kým vzrast milosti posväcujúcej si môžeme zaslúžiť dobrými skutkami, naproti tomu milosť pomáhajúca je vždy dar Boží. Je správne, že spolupracujeme s milosťami, ktoré sme už dostali, keď ich využívame na získanie nových milostí, keď sme účastní na omši, pristupujeme ku sviatostiam atď..

Predsavzatie: Dám svojim myšlienkam, slovám a skutkom hodnotu.

Podstata praktickej dokonalosti.

Ako sa prejavuje moja snaha po praktickej dokonalosti?

Ježiš hovorí: "Všetci vás budú nenávidieť pre moje meno. Ale ani vlas z vašej hlavy sa nestratí" (Lk 21,17-18). Dokonalosť bude vysoko odmenená, keď vytrváme s Ježišom.

Absolútne dokonalým je len Boh. Človek má pracovať na svojej dokonalosti. Má si osvojiť to, čo potrebuje z hľadiska svojho stavu, veku, cieľa, totiž má mať všetko čo mu patrí.

Kresťanská dokonalosť sa prejavuje tým, že sa kresťan chráni každej chyby a podľa okolností a svojho stavu s pomocou milosti Božej vykoná každé možné dobro. Je správne, keď pohotovo rozvíjame ľudské schopnosti, aby sme ako len možno najlepšie plnili vôľu Božiu. Dokonalý človek nepácha hriech, alebo sa aspoň vedome nedopúšťa hriechu.

Predsavzatie: V čom a ako chcem pokročiť v dokonalosti?

Mylné náhľady.

Vieš a dokážeš prijať radu a napomenutie, že sa mýliš?
"Zdvihnite hlavu, lebo sa blíži vaše vykúpenie" (Lk 21,28).

Pán Ježiš varuje pred nešťastím mylných náhľadov.

Stáva sa, že aj tí, čo sa usilujú dokonale žiť, môžu mať mylné náhľady na dokonalosť. Je potrebné mať osvedčeného radcu, najlepšie kňaza. Ťažko je dostať sa z nepravdej čnosti. Pravá nábožnosť nemusí byť tá čo sa mne páči a vyhovuje. Kto sa rád postí, myslí si, že je nábožný, v srdci svojom však prechováva hnev. Je štedrý darca, ale nevie odpustiť... Dokonalosť nespočíva len v hnutiach, cvičeniach, záväzkoch...

Je potrebné zachovať si slobodu, ale konať nie iba podľa svojho svedomia, ale držať sa rád, ponaučení svojho spovedníka či duchovného vodcu. Verne plniť pokyny a modliť sa o svetlo Ducha Svätého pre seba i svojho radcu.

Predsavzatie: Venovať pozornosť slovám spovedníka a radcu.

Učiť sa dokonalosti.

Ako zmýšľaš o svojom duchovnom napredovaní?

Ježiš hovorí: "Pozriete na figovník" (Lk 21,29).

Aj strom má svoj čas, kedy dozrieva ovocie. Dokonalosť nespočíva len na vonkajších hodnotách. Treba sa učiť mať pravého ducha. Dokonalosť nespočíva len v citoch a útechách. Tiež nie vo veľkolepých a teatrálnych čnostiach a obetách. Venuj sa nenápadným dobrým skutkom s úprimnou láskou a skôr nadobudneš pokrok. Umŕtvenosť, prísnosť môžu získať chýr svätosti, i keď sú samé v sebe spasiteľné a chválitebné, bez primeraného ducha môžu byť bezcenné a nebezpečné... Zachovám si pokoj srdca, otvorenosť radám a napomenutiam. Je správne vo svojej dobe, na svojom mieste a stave plniť to čo mi ukladajú povinnosti.

Predsavzatie: V čom a ako dokážem snahu po napredovaní?

Treba bdieť.

Aký je môj vzťah k svojim ťažkostiam? Som skleslý?

"Bedlite celý čas a modlite sa, aby ste pred všetkým tým, čo má prísť mali sil uniknúť a mohli rovno stáť v prítomnosti Syna človeka" (Lk 21,36).

Ani ten nie je na pravej ceste, kto seba pokladá za dokonalého, preto lebo preň chrániť sa hriechu a konať dobré skutky znamená ťažkosť a sebaapremáhanie. Toľko je pravda, že ťažkosti dávajú príležitosť k rozvinutiu duševných síl a v tvrdých zápasoch vybojované víťazstva predpokladajú duševné sily na vysokom stupni. Ťažkosť sama v sebe nie je ešte dokonalosťou, ale prekážkou; býva aj následkom chýb a hriechov. Väčšie zásluhy si získa ten, kto radostne, veselo a s dobrou vôľou sa cvičí v čnostiach.

Viem, že moja duchovná nechúť, nedisciplinovanosť, boj proti naruživostiam vyžadujú moju bdelosť a ostražitosť.

Predsavzatie: Radostný duch pomáha bdieť. Ako?

Uzdravenie.

Nový cirkevný rok je čas nových milostí. Čas dať sa uzdraviť.

Ježiš hovorí: "Prídem a uzdravím ho" (Mt 8,7). Stotníková viera poteší Ježiša. A čo moja viera? Dokonalosť sa nemôže uskutočniť bez ťažkosti a bojov, krížov a sebazaprení. Stav, čiže to čo som, kde si ma volá Boh, ešte nie je dokonalosť. Každý stav má prostriedky na získanie dokonalosti. Treba ich využívať. V nich sa ponúkajú milosti, ktoré sú určené stavu povolania. Nebudem túžiť a priať si to, čo mi nepatrí. Chcem len to, čo mi patrí a využijem tieto prostriedky na prípadné uzdravenie svojho stavu, alebo jeho zdravého napredovania. Primerane môjmu stavu Boh si vyžaduje vieru.

Predsavzatie: Prehodnotím svoj doteraz žitý stav povolania a navrhmem za pomoci vodcu či svedníka spôsob uzdravenia.

Utorok 1. adventný týždeň Lk 10,21-24

LS 94 SK - 3.r.

Kristus môj vzor.

Viem čo chcem dosiahnuť? Čo je môj cieľ dokonalosti?

"Blažené oči, ktoré vidia, čo vidíte vy" (Lk 10,23).

Ježiš je najlepší príklad pre náš život. Vzor plnenia vôle Otca.

Ježiš nás učí činnému a rozjímavému životu. Činný život je práca na slávu Božiu nie cez pobožnosti, ale prácu. Činný život nie je prekážkou dokonalosti. Je potrebné zosúladiť činný a rozjímavý život. Poukazujú na to nielen veľké duchovné osobnosti, ale aj moderná lekárska veda. Nesmieme podceňovať život modlitby, tak v teórii ako aj praxi.

Pri voľbe činnosti si uvedomme, čo je potrebné, osožné a napokon príjemné. Voľme si to, čo nám viac osoží. Kto zachová denný poriadok, toho denný poriadok zachráni od mnohých chýb a nebezpečenstiev. Vytrvalosť a radosť pomáhajú.

Predsavzatie: Náhlenie a nespokojnosť nie sú pokrok. Čo na to?

Streda 1. adventného týždňa Mt 15,29-37

LS 94 SK - 3.r.

Nasýtenie.

Ako prežívam hlad tela a hlad duše?

Ježiš hovorí: "Hladných ich prepustiť nechcem" (Mt 15,32).

Ježiš, keď nasýtil duše ľudí svojím slovom, postaral sa aj o nasýtenie zástupu chlebom.

Svoju prácu máme popretkávať zlatou niťou modlitby. Čo najčastejšie sa pri svojich povinnostiach spojiť s Bohom. Je správne, keď prácu začíname modlitbou. Nakoľko je to možné aj pri práci myslíme na Boha. Na záver patrí sa poďakovať.

Takto posvätené povinnosti sú už dokonalý život, lebo vyžaduje a predpokladá veľké hrdinské rozvinutie síl. Pravé nasledovanie Krista je plniť vôľu Božiu.

Nový cirkevný rok je príležitosť, že sa rozhodnem svojej duši dať aspoň toľko posily ako svojmu telu. A to pravidelne.

Predsavzatie: Ako to chcem uskutočniť?

Štvrtok 1. adventného týždňa Mt 7,21.24-27 IS 94 SK - 3.r.

Nestačia slová.

Akú hodnotu majú moje slová: u mňa samého a u iných?

Ježiš hovorí: "Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane, vojde do nebeského kráľovstva" (Mt 7,21).

Múdry muž stavia nazeravému životu nielen viac času, ale aj po

stránke kvality mám si voliť vyšší stupeň. Ako Mária pri nohách Ježiša. Nazeravý život mobilizuje a zamestnáva najvyššie schopnosti človeka. Viac ako čokoľvek iné ho robí podobným Bohu.

Ovocím nazeravého života je pokoj duše, útecha, nadovšetko však pokrok v čnosti a v získavaní zásluh. Tento tichý život, pred očami sveta ukrytý, spolu s modlitbou a kajúcnosťou v ekonómii Božej zohráva rozhodujúcu úlohu. Viac venovať času tichému životu modlitby, ako mnohému rozprávaniu.

Predsavzatie: Čo podniknem pre svoj nazeravý život?

Piatok 1. adventného týždňa Mt 9,27-31 IS 94 SK - 3.r.

Túžba po dokonalosti.

Neuspokojujem sa priemernosťou duchovného života?

Ježiš sa pýta: "Veríte, že to môžem urobiť" (Mt 9,28).

Slepí prosili o uzdravenie. Po vyznaní im Ježiš splní pranie.

Dnešný svet nefandí túžbe po dokonalosti v rozjímanom živote. Svet ponúka hluk. Cirkev podporuje činný život, ten však potrebuje kontempláciu. Cirkev vysoko vyzdvihuje život modlitby a rozjímania v tichu a samote. Je to bohatstvo Cirkvi. Je správne, keď popri povinnostiach činného života vieme si nájsť čas na tichý rozhovor s Bohom. Čas strávený na modlitbe a pri adorácii nie je strata, ale veľký prínos pre ďalší činný život. V túžbe po dokonalosti zosúladiť svoj činný a kontemplatívny život.

Predsavzatie: V čom odstránim svoju priemernosť?

Sobota 1. adventného týždňa Mt 9,35-10,1.6-8 LS 94 SK - 3.r.

Zdravý duchovný život.

Čo myslíš, je tvoj duchovný život v poriadku?

"Ježiš hlásal evanjelium o kráľovstve a uzdravoval každý neuh a každú chorobu" (Mt 9,35).

Cirkev dostala od Ježiša moc uzdravovať. Pozvaní sme k činnému životu, ktorý máme podporovať nazeravým. Je našou snahou oba správne spojiť. Apoštolská činnosť dáva mnoho pohnútok pre nazeranie, modlitbu, odprosovanie a kajúcnosť. Vieme, že ľudia činu čerpali z výhod kontemplatívneho života. Chráňme sa takej aktivity, ktorá je prekážkou pre kontempláciu. Naproti tomu aj kontemplatívny život má svoje ťažkosti a nebezpečenstvá, ktoré zas aktívny život môže zmierniť. Je správne, keď primerane svojmu poslaniu, povolaniu, stavu, vlastnostiam, zdraviu a iným hodnotám žijem miešaný život.

Predsavzatie: Miešaný život je zárukou zdravého života duše.

Utorok 2. adventného týždňa Mt 18,12-14 LS 94 SK - 3.r.

Neblúdme.

Nepodobá sa môj život blúdeniu? Viem kde som, čo chcem?

Ježiš si praje, aby sme nezablúdili (por.Mt 18,12-14).

Keď rozpráva o jednej zablúdenej ovečke, myslí aj na nás. Je potrebné naučiť sa žiť miešaný život, čiže zachovať rovnováhu medzi modlitbou a činnosťou. Nemôžeme sa odtrhnúť od povinnosti sveta, ale nesmieme zabudnúť aj na povinnosť voči duši. Aktívny apoštolský život nesmie spôsobiť utrpenie pre dušu. S úbytkom vnútorného života úmerne klesá aj výkonnosť a sila i tej najaktívnejšej činnosti. Neoddeľujme sa pri aktívnom živote od života rozjímaného. Nepoblúdme!

Nie je na škodu, keď si často pripomíname správny úmysel. Vždy plniť vôľu Božiu. Miešaný život vyžaduje dlhú prípravu. Ježiš sa pripravoval tridsať rokov. Apoštoli tri roky.

Predsavzatie: Nedovolím si zablúdiť. Čo podniknem?

Stupne dokonalosti.

Som na tom stupni dokonalosti, na ktorom už mám byť?

Ježiš povedal: "Poďte ku mne všetci" (Mt 11,28).

Ježiš nás pozýva za sebou. Učí nás a posilňuje.

Sv. Augustín hovorí o začiatočníkoch, pokročilých a dokonalých v duchovnom živote. Sú to stavy duše. Každý tento stupeň má svoje špecifické vlastnosti, ktoré si človek, keď napreduje v duchovnom živote, osvojuje. Nie je možné, aby sa toto napredovanie viazalo na presne vymedzený čas. Záleží len od každého jednotlivca, od jeho snahy, pripravenosti, dobrej vôle, ale i vedomostí, ako rýchlo napreduje a kedy získa ďalší stupeň dokonalosti.

Je to záležitosť nie iba vnútra človeka, ale sa prejavuje aj na vonok. Preto stupne dokonalosti dajú sa vidieť aj na správaní človeka, hoci nie úplne.

Predsavzatie: Dnes si častejšie vzbudím túžbu po dokonalosti.

Prvý stupeň.

Myslíš, že už nepatříš medzi začiatočníkov?

Ježiš: "Hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nepovstal nik väčší ako Ján Krstiteľ. Ale ten, kto je v nebeskom kráľovstve menší, je väčší ako on" (Mt 11,11).

Je to výzva pracovať na svojom posvätení.

Na prvom stupni "očistnej cesty" sú tí, ktorí sa chránia ťažkého hriechu. "Je to najnižší stupeň pokory" - sv. Ignác. Je to snaha veselým duchom odmietat ťažký hriech. Radšej zomrieť ako sa zriecť priateľstva s Bohom. Ťažký hriech je najväčšie zlo. Je protivou dokonalosti Božej. Kto pácha ťažký hriech, zrieka sa Boha, odopiera poslušnosť, úctu, lásku atď. Ťažkým hriechom zriekame sa večnej blaženosti a po istý stupeň i nádeje. Ťažký hriech je často vidieť na živote človeka.

Predsavzatia: Aký je môj vzťah k ťažkému hriechu?

Druhý stupeň.

Nazdávaš sa, že patriš medzi pokročilých?

Ježiš hovorí: "No múdrosť ospravedlňuje jej skutky" (Mt 11,16).

Ježiš si vyžaduje našu vernosť tak ku sebe ako aj k nám.

Druhý stupeň je "cestou osväcujúcou" a kráčajú po nej tí, čo sa chránia všedných hriechov. Duša iba zriedkavo sa dopustí všedného hriechu. Človek si uvedomuje, že aj všedný hriech neostáva bez následkov. "Jeden všedný hriech nemôžeme odčiniť celoživotným pokánim" - sv. Róbert Bellarmin. Ako sa zbaviť všedného hriechu: O hriechu hovoriť pravdu. Nepodceniť príležitosť. Odstrániť prekážku. Vzbudzovať si odpor. Mať kontrolu nad sebou. Upevňovať sa v predsavzatiach. Cvičiť sa v pokore. Bojovať proti polovedomým hriechom.

Aj napriek všetkým snahám, keď padneme do všedného hriechu, zbudme si lútosť, dôveru v pomoc Božiu a lásku k Bohu.

Predsavzatie: Čo odpoviem?

Tretí stupeň.

Dokazujú moje slová a skutky, že som dokonalý?

Ježiš hovorí: "Nepoznali ho" (Mt 17,12).

Ježiš hovorí o Jánovi Krstiteľovi, že národ ho nedocenil.

Dokonalosť v plnšom zmysle je nielen horlivé a vytrvalé plnenie prikázaní, ale aj uskutočnenie rád a usilovné odstránenie nedokonalosti. Pod menom rady rozumieme dobro, ktoré nie je prikázané, len odporúčané. Reč je o lepšom, ktoré si môžeme voľiť namiesto toho, čo je jednoducho dobré. Keď si ho nevolíme, síce nehrešíme, ale nekonáme chválitebne. Pozornosť zasluhujú zvlášť evanjeliové rady, medzi ktoré patria poslušnosť, chudoba, čistota a ďalšie.

Je správne, keď vo svojom stave, veku a iných okolnostiach robíme viac, ako sa nám prikazuje. Je to vrúcna láska, ktorá vyhľadáva kríž a cíti sa pri ňom človek blažený.

Predsavzatie: Boh má chce celého, vždy a všade.

Utorok 3. adventného týždňa Mt 21,28-32

LS 94 SK - 3.r.

Prirodzenosť človeka.

Poznávam dostatočne seba samého?

Ježiš nás pozýva: "Choď dnes pracovať do vinice" (Mt 21,28).

Nikoho Ježiš nenúti. Ježiš len pozýva a oslovuje. Byť dokonalý, nie je proti prirodzenosti. S milosťou Božou sa naše skutky a čnosti stávajú prostriedkami pri budovaní našej dokonalosti. Milosť je životnou miazgou kresťanskej dokonalosti. S milosťou musíme spolupracovať. Prirodzenosť nie je hriešna, hoci je ranená hriechom. Boh nikoho nezavrhuje a každá povaha, temperament nie sú prekážkou k dokonalosti. Nie sú na prekážku vzťahy, city, zväzky, keď s milosťou sa stávajú tým, čím majú byť. Dokonalý človek je presný v plnení svojich povinností, lebo medzi malými chybami najväčšia je nepresnosť. Zachováva spoločenské pravidlá a buduje prirodzené čnosti. Jeslušný, pohostinný, úctivý, priateľský, miluje vlast, opatrný...

Predsavzatie: V čom vidím potrebu sa zdokonaľiť?

Streda 3. adventného týždňa Lk 7,19-23

LS 94 SK - 3.r.

Plniť vôľu Božiu.

Nie je celkom zbytočné vedieť, čo si o mne iní myslia?

Ježiš hovorí: "Blažený ten, kto sa na mne nepohorší" (Lk 7,23). Ježiš odpovedá Jánovi Krstiteľovi svojimi skutkami.

Potrebujeme si uvedomiť, že vôľa Božia od nás žiada naše posväcovanie sa. Naše stavovské povinnosti sa majú plniť v duchu prikázaní, rád a slov Pána Ježiša. Máme spolupracovať s vnútorným hlasom milosti svojho svedomia a využívať svoj zdravý rozum v spolupráci s Božou milosťou, darom Ducha Svätého a radami duchovného vodcu či spovedníka.

Je potrebné poznať a realizovať Božie idey, plány a úmysly, nakoľko sa vzťahujú na nás. Pokrok spočíva v tom, že sa odovzdáme z celého srdca a z celej duše vôli Božej.

Predsavzatie: Chceme len to, čo chce Boh?

Štvrtok 3. adventného týždňa Lk 7,24-30

LS 94 SK - 3.r.

Nasledovať Krista.

Uvedomujem si, že Boh má so mnou svoj plán? V čom? Kedy?

"Keď Jánovi poslovia odišli, začal Ježiš hovoriť zástupom o Jánovi" (Lk 7,24).

S Jánom Krstiteľom mal Boh svoj plán. Ján ho splnil. Boh Otec poslal svojho Syna, aby nám dal konkrétny vzor, aby sme tento božský vzor napodobňujúc podľa svojich okolností a síl v sebe uskutočňovali. Nasledovať a napodobňovať Krista, predstavovať ho v našom živote je pre nás nielen známkou a podmienkou vyvolenosti, ale zároveň od toho závisí v akej miere sme milí Bohu.

Nasledovať Krista si vyžaduje: prijať jeho učenie a napodobňovať jeho príklad. Učí nás úplnej odovzdanosti Bohu a dôrazne nás žiada milovať aj nepriateľov. Od nás samých žiada, aby sme sa zriekli falošnej sebalásky.

Predsavzatie: Ako chcem realizovať plán, ktorý ma so mnou Ježiš?

Piatok 3. adventného týždňa Jn 5,33-36

LS 94 SK - 3.r.

Som svedok Krista.

Je kvalitatívne vidieť, že chcem patriť Bohu?

Ježiš hovorí: "Skutky, ktoré konám, svedčia o mne, že ma poslal Otec" (Jn 5,36).

Skutky Pána Ježiša hovoria o všetkom. Ježiš si praje, aby sme boli prístupní a neuzatvárali sa pred ľuďmi. Nikým neopovrhovali a neodmietali ľudí. Pri opačnom pohlaví boli jemne zdržanlivý. Ako svedok mám si osvojiť otvorenosť a úprimnosť ku každému. Dobrá vôľa nech sa prejaví slovom i skutkom. Je prejav sebestva a nie svedectva, keď pre svoje ciele využívame iných. Pravý svedok Krista zabúda celkom na seba. Dáva do služieb všetko svoje bez nároku na odmenu a pochvalu na zemi. Každá obeta je zameraná na večný život.

Predsavzatie: V čom a ako skvalitním svoje svedectvo?

Utorok 1. týždňa cez rok Mk 1,21-28

IS 95 SK - 3.r.

Moc.

S akými poctami prichádzam po vianočných sviatkoch? Som presvedčený o tom, že Ježiš má moc nado mnou, alebo si myslím, že ja mám Ježiša v moci?

"V Kafarnaume Ježiš ...učil ako ten, čo má moc, a nie ako zákonníci" (Mk 1,22).

Ježiš svoju moc dokazuje, keď posadnutého človeka nečistým duchom uzdraví.

Som znova v seminári. Ježiš mi svoju lásku dokazujem mnohými vecami, okolnosťami, ľuďmi. Ježiš je mocný Boh. Čaká, že ako budúci kňaz, obdarovaný rozumom a slobodou, uznám Jeho moc nad sebou. Nič viac, nič cennejšie si nemôžem priať ako to, aby Boh bol moje všetko. Bože, nechcem sa vymknúť z tvojej moci. Ty ma veď, uč, uzdravuj.

Predsavzatie: Vzbudím si túžbu, patriť vždy a celý Kristovi.

Streda 1. týždňa cez rok Mk 1,29-39

IS 95 SK - 3.r.

Uzdravenie.

Choroby sú rôzneho druhu. Strach a úzkosť im len napomáhajú. Maj to na mysli aj v čase skúšok. Dôveruj Ježišovi. Keď sa Ježiš dozvedel, že Šimonová svokra leží v horúčke.

"Pristúpil k nej, chytil ju za ruku a zodvihol" (Mk 1,31).

Uzdravená svokra ich obslúžila. Urob čo je v tvojej moci a silách. Študuj, ale nezabúdaj, že máš aj dušu. Cirkev potrebuje vzdelaných, ale najmä svätých kňazov. Nezabúdaj, prosiť o dary Ducha Svätého. Nespoliehaj sa len na svoju šikovnosť, pamäť, nadanie. Choroba je pýcha, keď študujem len pre známku. Choroba je lenivosť, keď som neurobil, čo som urobiť mal. Choroba je závisť, keď neviem dopriať úspech inému. Choroba je hnev, keď sa hnevám na skúšajúceho. Pane, zriekam sa každej choroby - hriechu. Dôverujem.

Predsavzatie: Nezabudnem, že Ježiš ma chce zdravého.

Patrím Bohu.

Uvedomujem si, ako sa Boh o mňa stará? Tým viac si to mám uvedomiť, čím viac zabúdam, že patrím Bohu.

Malomocnému povedal: "Chcem, buď čistý" (Mk 1,41). Ten, keď zistil, že je uzdravený, všade o tom hovoril. Aj počas skúškového obdobia nesmiem zabudnúť, že patrím Bohu. Tak samotné štúdium, ale aj iné povinnosti mi majú pripomínať, že patrím Bohu. Čo by mi osožilo, keď by som aj červený index mal a v duši by som Bohu nepatril? Byť čistým, ako si praje odo mňa Ježiš, znamená urobiť všetko, čo mám, na čo vládzem a stačím. Tým budem hovoriť, že patrím Bohu. Spoznávam, že štúdium vyžaduje mnoho síl, námahy a obetí. Práve preto aj tu dokážem Ježišovi svoju lásku a vernosť.

Predsavzatie: Častejšie si vzbudím prítomnosť Božiu.

Odpustenie.

Myslieť bolí. Vševediaci Boh-Ježiš vedel, čo potrebuje človek. Vždy v piatok si to pripomíname. Je to odpustenie hriechov. Človek rozumom môže uraziť Boha.

Ježiš napomína zákonníkov, aby v mysli zle nezmýšľali (por. Mk 2,8). Ježiš si veľmi praje, aby sme mu vo svojich myšlienkach boli verní. Byť pánom svojich myšlienok je známka dokonalosti. Kto veľa pracuje rozumom, tým viac si musí dať pozor na ich kvalitu vo vzťahu k Bohu. Každá hriešna myšlienka potrebuje odpustenie.

Počas náročného štúdia je správne, že myseľ patrí celá Bohu. Štúdium ide ľahšie, keď ho beriem ako oslavu Boha. Dnes je deň, keď na kríži zomrel môj Ježiš. Všetky ťažkosti myslenia dnešného dňa mám možnosť obetovať za svoje hriechy, ktorých začiatok bol v slabej kontrole a ovládaní myšlienok.

Predsavzatie: Dokážem sa zriecť každej posudzovacej myšlienky?

Sobota 1. týždňa cez rok Mk 2,13-17

IS 95 SK - 3.r.

Radostný oznam.

Vie potešiť dobrá známka po skúške. Ešte viac teší, že Boh ma volá ku kňazstvu.

Ježiš aj mne ako Lévimu hovorí: "Pod' za mnou" (Mk 2,14).

Lévi vtedy opúšťa mýtnicu a ide za Ježišom. Jeho duša sa uzdravila. Stal sa šíriteľom radostnej zvesti evanjelia.

Aj keď sa to ťažko prijíma, každá skúška je Ježišove oslovenie: "Pod' za mnou". Ako budúci ohlasovateľ radostnej zvesti potrebujem čo najviac vedieť. Uvedomujem si, že táto povinnosť má vo mne prehlbovať radosť?

Potrebujem spolupracovať s Duchom Svätým. Nestačí len dobrá známka, ale aj vnútorné presvedčenie, že robím všetko preto, aby som nesklamal Ježiša, keď budem Cirkvou poslaný šíriť radostnú zvesť. Pre Ježiša mi nič nie je ťažké.

Predsavzatie: Vzbudím si radosť počas štúdia, že ma Boh volá.

Utorok 2. týždňa cez rok Mk 2,23-28

IS 95 SK - 3.r.

Je všetko v poriadku?

Mýliť sa môže profesor, spolubrat, ale ja musím urobiť všetko preto, aby mal som v poriadku svoj vzťah k Bohu. Aj počas skúškového obdobia mi Ježiš pripomína: "Syn človeka je pánom aj nad sobotou" (Mk 2,28).

Farizeji vyčítali Ježišovi, že apoštoli v sobotu cestou trhali klasy. Ježiš sa apoštolov zastal.

Vedieť si nájsť čas aj počas tohto obdobia na odpočinok je nielen správne, ale aj potrebné. Odporúčajú to dokonca aj odborníci. Ježiš nás pozýva na adoráciu, krátke stretnutie v strelnej modlitbe a my spoznávame, že tak je to správne. Rušiť brata pri štúdiu bez vážnej príčiny je nezodpovedné. V týchto dňoch sa dá rýchlo zistiť bratská láska, ale aj naša láska k povolaniu a svojmu zdraviu. Neklamme sami seba, keď niečo nie je v poriadku.

Predsavzatie: Zachovaj poriadok a poriadok ti bude na úžitok.

Nezabúdaj na dobro.

Príslovie hovorí: "V núdzi poznáš priateľa." Vedieť sa zriecť voľného času a vedieť pomôcť aj vtedy, keď čas súri a pomôcť bratovi je hodné slová láska. "Vystri ruku" (Mk 3,5), povie Ježiš v ťažkej chvíli. Uzdravil chorému ruku i napriek tomu, že naň striehli, či to urobí aj v sobotu.

Je nesprávne, keď zvlášť počas týchto dní si nevšímame, že niekto v našom okolí potrebuje našu pomoc. Popri svojich starostiach nezabúdajme na konanie dobra. Stačí tak málo ako je úsmev, slovko povzbudenia, krátka modlitba, malá vychádzka a spoznáš, že máš dobrého priateľa.

Aj toto je čas na budovanie kňazského charakteru. Vedieť konať dobro v pravý čas a správnym spôsobom, neostane bez odmeny. Je čas nielen skúšok, ale aj vernosti v priateľstve.

Predsavzatie: Viac si všimnem núdzu spolubratov.

Skúška viery.

Nestačí len vedieť a poznať čo sa učím, čo študujem. Pre budúceho kňaza je potrebné si uvedomiť, či v to aj verí!

Zlý duch o Ježišovi povedal: "Ty si Syn Boží" (Mk 3,11).

Diabol veril, že Ježiš je Boh, ale Ježišove učenie neprijal.

Ešte neznamená, že všetko čo študujem je mi na spásu. Keď ma vedú len pomínuteľné snahy, keď svoje srdce v štúdiu neotváram Bohu, nemusí mi byť na ošoh. Pri štúdiu teológie sa vyžaduje viera. To znamená, že čo mi predkladá Učiteľský úrad Cirkvi skúmam, ale aj prijímam. A čo prijímam, to sa snažím realizovať vo svojom živote. "Viera bez skutkov je mŕtva" (Jak 2,26). Je potrebné naučiť sa byť múdry a zostať pokorný. Poznať v tom čo študujem nádej pre večný život.

Učiť sa len na skúšku a len pre známku je veľmi málo.

Predsavzatie: Viackrát sa pomodlím Vyznanie viery.

Piatok 2. týždňa cez rok Mk 3,13-19

LS 95 SK - 3.r.

Moc učenia Cirkvi.

Na svete je mnoho náboženstiev a svetonázorov. Niektoré z nich nemá takú moc ako to, čo založil Ježiš a riadi Duch Svätý.

Aj nás si Ježiš povolal a touto mocou chce obdariť. Aj pre nás sú adresované slová, že pôjdeme kázať a budeme mať moc vyháňať diablov. (por. Mk 3,15).

Skôr, ako budem poverený mocou z hora, musím poznať učenie, nad ktorým bdie Učiteľský úrad Cirkvi. Raz moje meno bude reprezentovať, hájiť, brániť a učiť to, čím Ježiš poveril Dvanástich. Mojou povinnosťou a vecou svedomia a cti je, aby som moc učenia Cirkvi poznal a čo najvernejšie si ho osvojil. V tom duchu mám chápať svoje štúdium.

Dnešný prístup k povinnostiam mnoho prezrádza. Boh dáva moc, my sa však učíme ju prijať, poznať a pochopiť.

Predsavzatie: Uvedomím si pocit zodpovednosti za to čo robím.

Sobota 2. týždňa cez rok Mk 3,20-21

LS 95 SK - 3.r.

Správne rozumieť.

Zlý postup si volí ten, čo predpojato a zaujate pristupuje k učeniu Cirkvi. Nehovor, to nebudem potrebovať, to nemusím vedieť, to sa nemusím učiť. Ježiš učil i napriek tomu, že hovorili o ňom: "Je pomätený" (Mk 3,21).

Je správne znova sa zaradiť do zástupu, ktorý sa tlačí okolo Ježiša a čo najviac si odniesť z Jeho nauky.

Po chvíľach únavy, kríz, nechute nad skriptami, po skúškach je správne znova sa pustiť s prosbou k Duchu Svätému o pomoc do ďalšieho spoznávania učenia Pána Ježiša. Ten, ktorý si nás vyvolil z mnohých, ten, keď sa dáme viesť, riadiť a usmerňovať, nás privedie k poznaniu a vo večnosti k videniu z tváre do tváre. Správne štúdium nás vedie k poznaniu Boha.

Predsavzatie: Pri štúdiu zachovám pokoj.

Plniť vôľu Božiu.

Matka Tereza povedala: "Obdivujem každé náboženstvo, ale uprednostňujem svoje vlastné." A mladý učiteľ povedal sekretárovi: "Obdivujem vašu horlivosť, nadšenie a zápal, ale odoberte sa radšej za ateistami. Oni Boha nepoznajú, ja áno. Je zbytočné tankovať benzín do plnej nádrže. Tak je to so mnou." Ježiš hovorí: "Kto plní vôľu Božiu, je môj brat"(Mk 3,35). Tieto slová sú odpoveďou tým, čo hľadali Ježiša. Štúdium teológie je nielen hľadanie Ježiša, ale aj nachádzanie Ježiša. To vtedy, keď sa naša činnosť zhoduje s vôľou Božou. Nie čo ja chcem, čo mne vyhovuje, čo mne sa páči, ale čo chce Boh. Aj to si uvedomím, že plniť vôľu Božiu stojí námahu, čas a vyžaduje čnosť trpezlivosti.

Predsavzatie:Uchránim sa zbytočných rečí. Radšej sa pomodlím.

Je čas správne siať.

Mať svoj spôsob štúdia. Nezáleží len od prednášajúceho, ale najmä od poslucháča, aký úžitok prinesie štúdium.

Podobenstvo o rozsievачovi a zrnách končí slovami: "A do dobrej zeme bolo zasiate u tých, čo vypočujú slovo, príjmu ho a ono prináša úrodu" (Mk 4,20).

Kto túži po okraji cesty, po skalnatej pôde či tŕni? Ten čo nerobí svoje povinnosti v správny čas a správnym spôsobom. Kto prináša tridsaťnásobnú, šesťdesiatnásobnú a stonásobnú úrodu? Ten čo primerane darom, ktoré dostal od Boha v správny čas a správnym spôsobom, spolupracuje s darom Ducha Svätého.

Čas skúšok nie je čas len odpovedí pred skúšajúcim, ale čas, keď sa sám budúci kňaz môže spoznávať, ako realizuje dary a talenty dané Bohom a čo môže ešte vylepšiť.

Predsavzatie: Nepodcením tento čas duchovného dozrievania.

Teraz sa rozhoduje.

Lenivý študenti sa odvolávajú, že oni budú ako sv. Ján Mária Vianey. On však nebol lenivý. On mal pre vek a iné okolnosti ťažkosti so štúdiom. On dokázal prácou na sebe to, čo lenivý študent zabúda.

Ježiš nám pripomína: "Kto má, tomu sa dá; a tomu, kto nemá, vezme sa aj to, čo má" (Mk 4,25).

Podobenstvo o svieci, ktorej je miesto na svietniku a nie pod posteľou platí aj dnes v príprave na kňazstvo. Kto so svojim povolaním to myslí vážne, ten nie je lenivý. Ten napriek mnohým osobným ťažkostiam bojuje. Boh vidí do srdca. Je správne, že bojujeme proti lenivosti a nikým neopovrhujeme a nikoho neposudzujeme, keď má osobné ťažkosti. Práve naopak nadanejší majú možnosť pomôcť.

Predsavzatie: Využiť čas je výsada úspešných ľudí.

Štúdium pre Božie kráľovstvo.

Každý študujeme pre svoju spásu. Už dnes sa rozhoduje o našej večnosti. Boh-Sudca raz aj z tohto skúšobného času bude žiadať vyúčtovanie.

Ježišove podobenstvo o horčičnom zrnku hovorí: "Keď ho sejú do zeme, je menšie než všetky ostatné na zemi, ale zasiaté vzíde a prerastie všetky rastliny" (Mk 4,31). Každá chvíľa správne venovaná štúdiu prinesie úrodu. Bohu nič nie je ukryté a neznáme. Nejedna svojou húževnatosťou dokáže viac, ako ten, čo sa spolieha na svoju šikovnosť či nadanie. Pred Bohom rozhoduje každého osobná iniciatíva. Študovať posvätnú teológiu bolo pre mnohých svätcov už počas štúdia oslavou Boha na zemi. Pripomínali si to a utvrdzovali sa v tomto presvedčení. Poznávať učenie, ktorého autorom je Boh, je milosť.

Predsavzatie: Svoje štúdium chcem brať ako vec spásy.

Sobota 3. týždňa Mk 4,35-41

IS 95 SK - 3.r.

Dôveruj!

Už sa hlási únava. Cítiš vypätie duševných síl? Telo je tiež unavené?

Čas skúšok možno prirovnať k veľkej víchrici, keď vlny narážali na loď a loď sa už napôňala (por. Mt 4,37).

Ježiš nekarhá, ale povzbudzuje: "Čo ste takí ustrašení? Ešte vždy nemáte vieru?" (Mk 4,40).

Urobiť čo je v našich silách je povinnosť. Čo je nad sily prenechaj dôvere v Boha. Ježiš pri našich ťažkostiach nespí, nestráca záujem o nás, ale čaká, že v pokore poprosíme o pomoc. V pokore prednesená prosba je nádej. Utvrď sa v tom, že keď dôverujem v pomoc Božiu a robím na čo mi sily stačia, aj prípadný neúspech v podobe horšej známky, nie je tragédia.

S pomocou Božou a našou dobrou vôľou všetko ide lepšie.

Predsavzatie: Vlastnými slovami prejavim dôveru v pomoc Božiu.

Utorok 4. týždňa Mk 5,21-43

IS 95 SK - 3.r.

Vstaň!

Posledný skúšobný týždeň. Usmej sa! Je to čas vstať a sám sebe dokázať, že viem zvíťaziť nad dnešnými ťažkosťami.

Ježiš dáva príkaz mŕtvemu dievčaťu: "Hovorím ti, vstaň!" (Mk 5,41). Reakcia je radostná. Smútok rodičov razom sa skončil. Cicero povedal: "Najväčším víťazstvom je víťazstvo nad sebou samým!" Bol učenec, ale pohan. Som teológ a kresťan a moja inšpirácia je predsa založená na väčšom a radostnejšom motíve, aby som vstal. Sám sebe dokázať, že niečo dokážem, znamenám, keď chcem, je veľký prínos pre moju osobu. Presvedčiť sám seba a utvrdiť sa, že ja to dokážem je znakom osobnosti. Skúškový čas nie je len na zmeranie si síl s profesormi, ale tiež čas, že zistíme stav svojej pevnej vôle.

Predsavzatie: Keď to dokázal iní, ja by som to nedokázal?

Prvé hodnotenie.

Pre niektorých už koniec vypätia síl, zataženia na mozog a hodiny štúdií. Je to čas prvého hodnotenia svojich výsledkov. Múdry človek s hodnotením neodkladá. Ježiš o svojich rodákoch sa vyjadril: "Prorokom nepohrdajú nikde, iba v jeho otčine..." (Mk 6,4).

Ježiš je sklamaný zo svojich rodákov. V Božej prítomnosti, pred Bohom, ktorý je Vševediaci, prehodnoť svoj vzťah k tomu čo bolo. Pravdivo pred Bohom a svojim svedomím sa pýtaj a skúmaj: Kde som prípadne niečo podcenil a nedocenil? Kde môžem v budúcnosti viac od seba žiadať? Kde mám ešte skryté rezervy? Čo môžem vylepšiť? Čoho sa chrániť? Na čo si dať viac pozor? A podobne... Pre budúcnosť aj menšia výčitka svedomia, keď ju nepodcením, môže priniesť úspech. Nie je na škodu pár bodmi pre budúcnosť si veci poznačiť.

Predsavzatie: Hodnotenie sa môže preniesť aj do voľného času.

Plniť Božiu vôľu.

Cítim, že moje miesto tu v seminári je Božia vôľa? Ako sa to poznáva? To je súlad hlasu môjho svedomia s tým, čo sa od mňa žiada. Môžem mať svoj názor, presvedčenie... je však potrebné skúmať, či tým plním Božiu vôľu, čo má Boh so mnou. Môžem sa mýliť, môžem si nahovárať, že je všetko v poriadku.

Mária a Jozef priniesli dieťa Ježiša do chrámu, ako predpisuje Pánov zákon (por. Lk 2,24).

Ježiš-Bohočlovek vždy plnil vôľu svojho Otca; V Getsemany: "No nie čo ja chcem, ale čo ty" (Mk 14,36). Panna Mária, že plní Božiu vôľu, vyjadrí slovami: "Hľa, služobnica Pána" (Lk 1,38). V slovách: "Keď sa Jozef prebudil, urobil, ako mu prikázal Pánov anjel" (Mt 1,24).

Koniec semestra môžem využiť na prehodnotenie toho, ako ja plním Božiu vôľu v myšlienkach, slovách i skutkoch.

Predsavzatie: Môžem to urobiť v dlhšej adorácii.

Piatok 4. týždňa Mk 6,14-29

IS 94 SK - 3.r.

Podakovanie.

Je rok Ducha Svätého. Mnoho som Ho po tieto dni prosil. Je na mieste sa poďakovať. Vďačnosť je čnosť.

Aj učeníci Jána Krstiteľa prejavujú svoju vďačnosť, keď sa dozvedeli o smrti učiteľa: "Prišli, vzali jeho telo a uložili ho do hrobu" (Mk 6,29).

Naša vďačnosť Bohu sa mení na nové milosti, dobrodenia a dary. Bohu vďakou nič nepridáme, ale Boh za našu vďaku, v láske sa stáva ešte štedrejším darcom. Naša vďačnosť je Bohu milá. Bohu sa páči, že vieš byť vďačný aj k ľuďom. Vďačnosť môžeš prejsť rôznym spôsobom. Klasickým poďakovaním v modlitbe, spevom, adoráciou, ale tiež skutkom, sebazáporom, urieknutím sa príjemnej či dovolenej veci... K slušnosti človeka a dokonalosti kresťana patrí vďačnosť.

Predsavzatie: V čom a ako viac zrealizujem svoju vďačnosť.

Utorok 6. týždňa Mk 8,14-21

IS 94 SK - 3.r.

S Božou pomocou.

Začíname. Vieme čo je pred nami, aké povinnosti, úlohy, zodpovednosť, a preto je na mieste prosba o pomoc Božiu.

Ježiš aj nás varuje pred kvasom farizejov i kvasom Herodesa.

Apoštoli neporozumeli. Ježiš im pripomína udalosť na púšti, keď boli svedkami rozmnoženia chlebov.

Aj my nezabúdajme od začiatku, že s Božou pomocou sa nám viac darí. Často prosme o požehnanie svojich podujatí, úloh a snáh. Prosme aj iných o modlitbu a keď niekomu takúto pomoc prisľúbime verne ju aj splňme. Naša otvorenosť k spolupráci s pomocou Božou je pre nás často veľká inšpirácia. Prosba o pomoc Božiu prináša mnoho milostí, nových síl, úspechov a skôr dokážeme prekonať ťažkosti a prekážky. Slovom *"In nomine Domini"* zvykli sme začínať nový deň. A keď aspoň párkrát si to pripomenieme cez deň aj to cítime.

Predsavzatie: Vzbudím si túžbu začať s Božou pomocou.